

siges at være en forsvarlig Ordning i det lange Løb. Derfor indstiller Udvalgets Flertal Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, idet vi dog samtidig ønsker at udtale, at vi ikke ved denne Ordning vil foregribe noget med Hensyn til en Omorganisation af Postvæsenets Organisation.

Det er ganske naturligt, at Udvalget har drøftet den eventuelle Omorganisation i Forbindelse med det her i Lovforslaget omhandlede Spørgsmaal. Vi har drøftet, hvorvidt det vilde være rigtigt at gennemføre dette Spørgsmaal paa et Tidspunkt som det nuværende, da Spørgsmaalet er rejst og er blevet diskuteret. Det er imidlertid Flertallets Opfattelse, at det ikke vil være rigtigt ikke at gennemføre dette Lovforslag af Hensyn til den paatænkte Ordning. For det første er der ingen, der ved, naar denne Omorganisation kommer. Ikke uden Grund har den højtærede Indenrigsminister ønsket at se Statsbanelovforslagets Skæbne her i Rigsdagen, før Lovforslaget om en Omordning af Postvæsenets Organisation blev forelagt for den lovgivende Forsamling. Ingen kan i dette Øjeblik sige noget bestemt om, hvornaar dette Lovforslag kan blive vedtaget her i Rigsdagen. Efter de sidste Afstemninger i Landstinget er Udsigterne vel ikke gunstige. Dertil kommer, at selv om man ved en saadan eventuel Omordning kan opnaa at aflaste Generaldirektoratet for en Del Tjenestesager af mindre Art, Tjenestesager, som det kan overlades Postkontorerne selv at tage Bestemmelse om, vil der dog neppe blive Tale om en Decentralisation af Postvæsenet i dette Ords alleregentligste og mest vidtgaaende Betydning, saa at der indskydes administrative Led med selvstændig Afgørelse mellem Centralstyrelsen og de enkelte Postkontorer. Det vilde sikkert stride mod vor Administrations Historie og mod Forholdene i det hele her i Landet. Man kan derfor utvivlsomt gaa ud fra, at alle Administrationsled stadig maa samles i det centrale Organ, hvor alle principielle Afgørelser vedvarende vil blive truffet, hvor Postvæsenets Budget paa Finanslovsforslaget vil blive udarbejdet, og hvor Rigsdagsudvalg vil kunne faa deres Spørgsmaal besvaret med Hensyn til Administrationen og dens Indfyldelse paa Bevillingerne. Disse Forhold skal jo ordnes efter ensartede Regler, og det maa sikkert gøres i en Centralstyrelse, som efter mit Skøn vedvarende ubetinget vil blive en Hovedfaktor i vort Postvæsenes Administration. Der er derfor efter min Mening ingen Grund til at tro, at vi

ved dette Lovforslag skaber en Forøgelse, som senere vil vise sig at være overflødig eller unødvendig. Men skulde dette mod al Forventning indtræffe, ønsker Flertallet at udtale, at den efter denne Lov ansatte Tjenestemand maa kunne anbringes paa Vartpenge, indtil anden Anvendelse i Statens Tjeneste anvises ham.

Med disse Bemærkninger ønsker jeg paa Flertallets Vegne at indstille dette Lovforslag til uforandret Vedtagelse her i Tinget og til Overgang til tredje Behandling.

Svendsen: Som det fremgaar af den afgivne Betænkning, har Lønningsudvalget med Hensyn til det foreliggende Lovforslag delt sig i et Flertal og et Mindretal. Det er ikke almindeligt — heldigvis, kan jeg sige —, at saadant finder Sted. Som Regel kan Lønningsudvalget blive enigt om de Sager, der foreligger til dets Behandling. For saa vidt mener jeg, at vi, uden at rose os selv, kan sige, at det næsten altid er saglige Hensyn, der gør sig gældende i dette Udvalg. Her foreligger altsaa en Undtagelse fra Regelen, idet der er sket en Deling af Udvalget. Maaske er det noget begrundet i, at det foreliggende Lovforslag ikke i egentlig Forstand er et Lønningsforslag. Der er her ingen Strid om Lønninger, specielt ikke om Lønningers Størrelse, dette Lovforslag er af en hel anden Karakter, idet det gaar ud paa at forøge Antallet af Embedsmænd indenfor Generaldirektionen for Postvæsenet.

Der er ikke nogen Uoverensstemmelse mellem Udvalgets Medlemmer om, at det Arbejde, der paahviler Generaldirektoratet, er alt for overvældende, vi er alle enige derom, ligesom enhver udenfor Udvalget maa indrømme, at det paagældende Arbejde er saa overvældende, at Generaldirektoratet ikke kan overkomme det paa grundig og indsigtfuld Maade. Styrelsen af vort Postvæsen er den samme, som den har været lige fra Enevældens Tid, hvor Kancelliet tog sig af alt muligt og traf Afgørelsen i alle Tilfælde. Dette finder Sted indenfor Postvæsenets Omraade endnu, og det er en Selvfølge, at det i overvældende Grad maa bebyrde Centralstyrelsen med Arbejde. Naar der rundt omkring i Landet ikke kan gives saa meget som 25 Øre ud paa et Posthus, uden at Generaldirektoratet skal have et Andragende derom, naar ikke en Papirkurv kan havarere, naar ikke nok saa lille en Smule maa anskaffes paa Posthusene, uden at General-